

1. महाकूल (म^० + कूल) adj. f. *hohe Ufer habend* Nir. 9, 26.

2. महाकूल adj. = 2. महाकुल DVIAṬPAK. im ÇKDr.

महाकृच्छ्र n. *grosse Busse*, als Beiw. Viṣṇu's (daneben कृच्छ्र und अतिकृच्छ्र) MBh. 12, 12864.

महाकृत्यापरिमल (म^० - कृ^० + प^०) m. Bez. eines best. Zauberspruchs (मनु) Verz. d. Oxf. H. 98, a, 15.

महाकृष्ण (म^० + कृष्ण) m. eine best. Schlangenart (dunkel schwarz) Suçr. 2, 263, 6. 278, 4.

महाकृतु (म^० + कृतु) adj. ein grosses Banner habend: Çiva MBh. 13, 1231.

महाकेश (म^० + केश) adj. starkes Haar habend: Çiva MBh. 13, 1202.

°कोश v. l.

महाकोश (म^० + कोश) 1) m. Bein. Çiva's (der Grosshodie) MBh. 13, 1202 (Lesart des Scholiasten st. °कोश). — 2) f. ई a) N. pr. eines Flusses KUMĀRAS. 6, 33. — b) N. pr. der Schutzgöttin der Mataṅgaḡa Verz. d. Oxf. H. 19, a, 43. महाकाशी v. l.

महाकोशफला (म^० + को^०) f. eine best. Cucurbitaceae, = देवदालो RĪĠAN. im ÇKDr.

महाकोशातको (म^० + को^०) f. eine best. Pflanze, = कृस्तिषोषा RĪĠAN. im ÇKDr.

महाकौषीतक (म^० + कौ^०) n. N. eines vedischen Textes ÀÇV. GRHJ. 3, 4, 4. ÇĀṆKH. GRHJ. 4, 10, 6, 1. AV. PAṆIÇ. in Verz. d. B. H. 92, 7. Hier und da fälschlich °कौषीतकि geschrieben.

महाकौष्ठिल (म^० + कौ^०) m. N. pr. eines Schülers Buddha's Lot. de la b. l. 2. BURN. Intr. 448. °कौष्ठिल्य 364.

महाक्रतु (म^० + क्रतु) m. ein grosses Opfer (wie das Rāḡasūja und das Rossopfer) MBh. 2, 1598. R. 1, 40, 12. RAḢ. 3, 46. 69. — Vgl. महायज्ञ.

महाक्रम (म^० + क्रम) adj. grossschrittig; m. Bein. Viṣṇu's H. c. 69.

महाक्रोध (म^० + क्रोध) adj. überaus zornig: Çiva MBh. 13, 1213.

महाक्रान्त (मह^० + 3. घ्रत्) adj. grossäugig: Çiva MBh. 13, 1178.

महाक्रतुप (म^० + त्र^०) m. Grosssatrap Z. f. d. K. d. M. 3, 162. fg. 4, 133. 163. 171. 176. 186.

महानीर (म^० + नीर) m. Zuckerrohr ÇABDAM. bei WILSON.

महानोभ्य (महा + नोभ्य^०) eine best. hohe Zahl (bei den Buddhisten) VJUTP. 183.

महाखत्तल (म^० + ख^०) m. pl. N. einer Schule Ind. St. 3, 274. °ख-ल्लव MÜLLER, SL. 374.

महाख्यात (म^० + ख्यात) adj. sehr berühmt PAṆĪKAR. 1, 6, 58.

महाग adj. great, prosperous WILSON.

महागङ्गा f. die grosse Gangā, N. pr. eines Flusses MBh. 13, 1708.

महागज (म^० + गज) m. ein grosser Elephant Buḡ. P. 3, 10, 46. Bez. eines die Erde tragenden Elephanten (s. दिक्कारिन्) R. 1, 41, 14. 16.

महागण (म^० + गण) m. eine grosse Schaar: मूषिकाणाम् MBh. 5, 5440. ein grosser Haufe ÇĀNTIALPA 24. pl. viell. eine grosse Körperschaft: ज्यैष्ठे नरेन्द्रिजराजपत्न्यः सस्यानि वृष्टिश्च महागणाश्च । प्रधंसमायाति VARĀH. BRH. S. 3, 76.

महागणपति (म^० + गण) m. der grosse Schaarfürher d. i. Gaṇeṣa JĀĠN. 1, 293. HARIV. 9335. Verz. d. Oxf. H. 99, a, No. 134. eine Form des Gaṇeṣa 249, a. WILSON, Sel. Works 1, 20.

महागणेश (म^० + गण) m. der grosse Schaarfürher d. i. Gaṇeṣa Verz. d. Oxf. H. 79, a, 21.

महागति (म^० + गति) eine best. hohe Zahl (bei den Buddhisten) VJUTP. 185.

1. महागद् (महा + 2. घद्) m. ein grosses Antidoton, Bez. einer best. Mixtur Suçr. 2, 275, 11. 279, 7.

2. महागद् (म^० + 2. गद्) m. eine schwere Krankheit Suçr. 1, 119, 15. Fieber RĪĠAN. im ÇKDr.

3. महागद् (म^० + गद्) adj. mit einer grossen Keule bewaffnet Buḡ. P. 3, 18, 9.

महागन्ध (म^० + गन्ध) 1) adj. f. *stark riechend, überaus wohlriechend* HARIV. 8242. fg. — 2) m. eine Art Rohr (जलवेतस) ÇABDAM. im ÇKDr. Wrightia antidysenterica R. Br. RĪĠAN. ebend. — 3) f. *अ) Uraria lagopodioides* und = केविकापुष्प RĪĠAN. im ÇKDr. — b) Bein. der Kāmunda H. 206. — 4) n. eine Art Sandel (करिचन्दन) und Myrrhe RĪĠAN. im ÇKDr.

महागर्भ (म^० + गर्भ) adj. einen grossen Hausstund habend: Agni RV. 9, 66, 20.

महागर्त (म^० + 2. गर्त) m. Bein. Çiva's Çiv.

महागर्भ (म^० + गर्भ) 1) adj. einen grossen Mutterleib habend oder m. ein grosser Mutterleib: Çiva MBh. 13, 1220. 1247. °प्रायणा gleichfalls von Çiva gesagt 1198. — 2) m. N. pr. eines Dānava HARIV. 14286 (nach der Lesart der neueren Ausg. und bei LANGLOIS). महाजिह्व die ältere Ausg.

महागल (म^० + गल) adj. einen langen oder dicken Hals habend HIp. 2, 4.

महागव (म^० + 1. गव) m. Bos Gavaeus RĪĠAN. im ÇKDr.

महागिरि (म^० + गि^०) m. 1) ein grosser Berg LĪṬJ. 1, 11, 12. TAITT. ĀR. 1, 31, 2. R. 1, 51, 22. Buḡ. P. 9, 16, 17. MĪRK. P. 34, 15. — 2) N. pr. eines Dānava HARIV. 201. — 3) N. pr. eines der sieben Daçapūrvin bei den Ġaina H. 34.

महागीत (म^० + गीत) adj. ein grosser Sänger: Çiva MBh. 13, 1230.

1. महागुण (म^० + गुण) m. Haupttugend: त्यागः सत्यं च शौर्यं च त्रय एते महागुणाः Spr. 1068.

2. महागुण (wie eben) 1) adj. grosse Vorzüge besitzend, ausgezeichnet: पुत्राः PRAB. 22, 15, v. l. सुवृष्टे च यथा देवे (so die ed. Bomb.) सम्पक्तेत्रे च कर्षिते । बीजं महागुणं भूयात् MBh. 10, 76. sehr wirksam Suçr. 2, 71, 4. 7. Davon nom. abstr. °त्व n. Besitz kräftiger Eigenschaften 1, 170, 12. — 2) m. N. pr. eines Lehrers WASSILJEV 226.

महागुरु (म^० + गुरु) m. eine überaus ehrwürdige Person ÀÇV. GRHJ. 4, 4, 17. Verz. d. Oxf. H. 30, b, 15. °निपाते 294, a, 2 (नियति gedr.). KAR-MALOĠANA und KĪLIKĀ-P. 54 im ÇKDr.

महागुल्मा (म^० + गुल्म) f. eine best. Pflanze, = सोमवल्ली RĪĠAN. im ÇKDr.

महागुह (म^० + 1. गुह) m. eine Gattung parasitischer Würmer ÇĀRĠG. SĀMĠ. 1, 7, 10.

महागुहा f. = गुहा Hemionitis cordifolia Rozb. RĪĠAN. im ÇKDr.

महागृष्टि (म^० + गृ^०) f. eine ausgewachsene Kuh P. 6, 2, 38.

महागोधूम (म^० + धूम) m. grosser Weizen (eine best. Art Weizen) BuḡVAPR. im ÇKDr.